

Arrest

nr. 317 715 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen, X en X, die verklaren van Kosovaarse en Servische nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, H. J., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Kosovaarse en Servische nationaliteit en ben je geboren op (...) 2012. Je bent dus nog minderjarig. Je verliet Servië in december 2021 en reisde met je mama M. J. (...) (O.V. (...)), je zus A. J. (...) (O.V. (...)) en je broer U. P. (...) (O.V. (...)) naar je grootouders in Kosovo, waarna jullie verder reisden naar België. Je maternale grootmoeder reisde mee naar België om jullie te vergezellen en keerde nadien terug naar Kosovo. Je mama diende op 8 december 2021 een verzoek om internationale bescherming

in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan dat ze vreesde in Kosovo verdere problemen te kennen met haar eigen papa, jouw opa. Wat betreft Servië vreesde je mama verdere problemen te kennen met de rivalen van je papa, alsook dat de Servische autoriteiten haar kinderen van haar zouden afnemen. Op 26 augustus 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van je mama kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 7 maart 2023 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van je mama. Je mama ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van je mama is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 maart 2023 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je vertelde dat je in Kosovo naar school ging tot het zevende of achtste jaar. Nadien verhuisde je naar Servië, waar je ook naar school ging. Je papa dronk veel alcohol en behandelde je mama, je broer en zus en jijzelf op een gewelddadige manier. Je werd een aantal keren buiten gezet door je papa en daar alleen achtergelaten. Je papa heeft verder gedreigd om je mama te vermoorden als zij hem zou verlaten. Je mama ging naar de politie en vertelde alles over je papa tegen hen. De politie kwam bij jou thuis je papa arresteren. Sindsdien zit je papa in de gevangenis in Novi Pazar. Af en toe heb je nog telefonisch contact met hem uit beleefdheid. Na de arrestatie van je papa kwamen er vier mensen, vrienden van je papa, naar jouw huis. Ze sloegen je mama en namen alles uit je huis mee. Je vreest dat je papa, die veel vrienden heeft die hem kunnen helpen, je zal vermoorden bij een terugkeer naar Kosovo of Servië.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je de volgende documenten neer: een kopie van jouw medisch dossier uit het opvangcentrum waar je verblijft, een kopie van een psychologisch attest waaruit blijkt dat je last hebt van nachtmerries, slaap- en eetproblemen, een kopie van een brief geschreven door jouw sociaal assistent waarin zij de situatie beschrijft waarin je gezin zich bevindt, een kopie van jullie dossier bij de jeugdhulpdienst in België, een krantenartikel over je papa en een vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin een uitspraak wordt gedaan over de strafvermindering van je vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft het psychologisch attest dat je neerlegde waaruit blijkt dat je last hebt van nachtmerries, slaap- en eetproblemen, dient opgemerkt te worden dat je zelf aangaf dat het beter met je gaat en dat je je ook goed voelde (NPO p. 2, 5). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat je op een volwaardige manier kon deelnemen aan het gesprek en dat je de vragen goed begrepen hebt (NPO p. 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 7 maart 2023 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

Wat betreft je verklaringen over het geweld dat je papa gebruikte ten aanzien van jou en de rest van je gezin (NPO p. 5), gebeurtenissen die je mama overigens volledig ongemoeid liet in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming, dient vastgesteld te worden dat niet aannemelijk werd gemaakt dat er voor de problemen met je papa – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo of Servië – geen of onvoldoende beroep kan gedaan worden op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo en in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo of Servië voor jou sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen hier niet het geval is. Uit de verklaringen van je mama, die zij aflegde in naam van je jongere broer U. (...), blijkt immers dat zij het gewelddadige gedrag van je papa nooit gemeld heeft, noch bij de Servische autoriteiten, noch bij de Kosovaarse autoriteiten. Haar uitleg, namelijk dat ze nooit was ingeschreven in Servië en dat ze schrik had van je papa, zijn onvoldoende om dit nalaten te verschonen (NPO U. (...) p. 7). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Servië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van

de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamelijk wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Er is sinds 21 april 2021 tevens een National Strategy for the Prevention and Combating of Gender-Based Violence against Women and Domestic Violence 2021-2025 van kracht. Het bijhorende actieplan en de financiering ervan laten evenwel op zich wachten. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwencentra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchthuizen in verschillende gemeenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen

worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en nietgouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Kosovo nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld en, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de afgelopen jaren meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet was om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In december 2016 werden een nieuwe strategie en bijbehorend actieplan voor de bescherming tegen huiselijk geweld voor de periode 2016-2020 aangenomen. De initiatieven van de Kosovaarse overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gendergerelateerd geweld en dat er in elk politiestation een speciale politie-eenheid, een "Domestic Violence Unit", werd opgericht. De agenten van deze units worden speciaal opgeleid en volgen bijkomende vormingen om op efficiëntere wijze om te kunnen gaan met klachten. Met de hulp van de Verenigde Naties werden tevens gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld ("Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms") uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed, waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. In 2018 werd een Nationale Coördinator tegen Huiselijk Geweld aangesteld. Sinds 14 januari 2019 is de vernieuwde Kosovaarse Strafwet van toepassing waardoor huiselijk geweld en seksuele pesterijen ook volgens de strafwet expliciet als misdrijven erkend worden, en sinds april 2019 is ook een nieuwe strafwetgeving rond huiselijk geweld van kracht. Ofschoon onderrapportering een probleem blijft, hebben sindsdien meer vrouwen gevallen van huiselijk geweld gemeld. De wetwijzigingen hebben geleid tot meer arrestaties, vervolgingen en veroordelingen voor huiselijk geweld. De voorbije jaren werd ook werk gemaakt van de invoering van een geïntegreerde database, raadpleegbaar door politie en parket maar ook door advocaten van slachtoffers en maatschappelijke werkers. Deze laat toe om gevallen van huiselijk geweld beter te monitoren en te vervolgen. Sinds september 2020 is in Kosovo ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul Convention) in werking getreden. In augustus 2021 keurde de regering tevens een wetsvoorstel goed waarbij slachtoffers van huiselijk geweld gratis juridische bijstand aangeboden zullen krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij een aantal ngo's en vluchthuizen, die slachtoffers opvangen, adviseren en op diverse vlakken bijstaan, dat er nationale telefonische hulplijnen actief zijn en in november 2021 door de OVSE en de Kosovaarse Politie een gezamenlijke bewustwordingscampagne gericht tegen huiselijk geweld werd opgezet. In maart 2022 heeft de Kosovaarse regering een nieuwe Strategie tegen huiselijk geweld met bijbehorend actieplan voor de periode 2022- 2026 aangenomen. Een sleutelprincipe van de strategie is dat het slachtoffer centraal staat. Nog een leidraad van de nationale strategie is de vereiste om een intersectionele benadering te hanteren door de erkenning en aanpak van verschillende factoren die de ervaringen van slachtoffers met geweld beïnvloeden: ras, huidskleur, religie, afkomst, rijkdom, burgerlijke staat, seksuele geaardheid, e.d.m. In april 2022 heeft de politie nieuwe standaardprocedures ontwikkeld en goedgekeurd voor de preventie en behandeling van gevallen van huiselijk geweld, waarin gedetailleerde richtlijnen worden geformuleerd. In oktober 2022 werden nieuwe voorstellen aangekondigd om de Strafwet en Strafprocedurewet aan te passen. Daders van verkrachting, seksuele aanranding en huiselijk geweld zullen, bij goedkeuring van deze aanpassingen, strenger bestraft worden. Op 5 december 2022 hebben de Kosovaarse autoriteiten een Protocol voor de behandeling van gevallen van seksueel geweld gelanceerd met de bedoeling om een alomvattende reactie op slachtoffers van seksueel geweld en gendergerelateerd geweld te helpen standaardiseren, in overeenstemming met artikel 25 van de Conventie van Istanboel. In maart 2023 heeft het parlement een eerste lezing uitgevoerd van een nieuwe Wet over de preventie van en bescherming tegen huiselijk geweld. Deze wet moet de wet van 2010 vervangen en zal voortaan in lijn zijn met de Conventie van Istanboel. Ook wordt gewerkt aan een verhoging van de efficiëntie van het gerechtelijk systeem inzake de afhandeling van zaken van huiselijk geweld.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Hier kan aan toegevoegd worden dat je beschikt over een familiaal netwerk in Kosovo. Je verbleef in Kosovo kort bij je grootouders alvorens naar België te vertrekken, waarbij je grootmoeder jullie vergezelde tot in België. Je hebt op dit moment nog steeds contact met je grootouders (NPO p. 4-6).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het dossier bij de jeugdhulpdienst in België wijst louter op de opvolging die via hen verloopt, wat op zich niet betwist wordt. Jouw medisch dossier bij het opvangcentrum en het feit dat je psychologisch wordt begeleid, staan evenmin ter discussie. Het krantenartikel over je papa is een weergave van de feiten die je papa pleegde, maar kan niet leiden tot een andere beoordeling betreffende de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Servië en Kosovo. Eenzelfde conclusie geldt voor het vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin je vader een strafvermindering krijgt. Wat betreft de brief van je sociaal assistent waarin ze de moeilijke gezinssituatie in België beschrijft, dient vastgesteld dat je sociaal assistent eveneens opmerkt dat je mama grote inspanningen doet om voor jou te zorgen en hierin al grote stappen heeft gezet. Bovendien beschik je nog over een familiaal netwerk in Kosovo waarmee je in contact staat. Hieruit volgt dat kan aangenomen worden dat je mama en bij uitbreiding je familiaal netwerk in Kosovo in staat zijn om voor jou te zorgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, A. J., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Kosovaarse en Servische nationaliteit en ben je geboren op (...) 2015. Je bent dus nog minderjarig. Je verliet Servië in december 2021 en reisde met je mama M. J. (...) (O.V. (...)), je broers H. J. (...) (O.V. (...)) en U. P. (...) (O.V. (...)) naar je grootouders in Kosovo, waarna jullie verder reisden naar België. Je maternale grootvader reisde mee naar België om jullie te vergezellen en keerde nadien terug naar Kosovo. Je mama diende op 8 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan dat ze vreesde in Kosovo verdere problemen te kennen met haar eigen papa, jouw opa. Wat betreft Servië vreesde je mama verdere problemen te kennen met de rivalen van je papa, alsook dat de Servische autoriteiten haar kinderen van haar zouden afnemen. Op 26 augustus 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van je mama kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 7 maart 2023 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van je mama. Je mama ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van je mama is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 maart 2023 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je vertelde dat er oorlog was tussen Kosovo en Servië waardoor de grootmoeder van je mama gestorven was. Er zijn nog steeds problemen tussen Kosovo en Servië. Je papa dronk veel alcohol en heeft je broer H. (...) een paar keer buiten gezet. Je mama werd ook door je papa geslagen. Je papa verblijft op dit moment in de gevangenis. Af en toe heb je telefonisch contact met hem. Daarnaast heb je telefonisch contact met je grootvader.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je de volgende documenten neer: een attest van je psycholoog waarin de data van de consultaties worden opgelijst, een kopie van een brief geschreven door jouw sociaal assistent waarin zij de situatie beschrijft waarin je gezin zich bevindt, een kopie van jullie dossier bij de jeugdhulpdienst in België, een krantenartikel over je papa, en een vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin een uitspraak wordt gedaan over de strafvermindering van je vader.

Na het ontvangen van de notities van het persoonlijk onderhoud liet je advocaat via mail weten dat jullie sociaal assistent had opgemerkt dat de vertaling van jouw verklaringen niet correct was. Je sprak tijdens je persoonlijk onderhoud afwisselend Frans en Servo-Kroatisch.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft de verklaring van je sociaal assistent dat jouw verklaringen niet correct vertaald werden tijdens het persoonlijk onderhoud, dient gewezen op volgende vaststellingen. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het bijzijn van een tolk die het Servo-Kroatisch machtig is, een taal die jij spreekt (Verklaring betreffende procedure, vraag 2.b, afgenomen op 24.04.2023). Je gaf bovendien aan de tolk goed te begrijpen (NPO p. 2).

Waar je automatisch overschakelde naar het Frans, werd je aangegeven dat het geen probleem was om verklaringen in het Frans af te leggen als dit voor jou makkelijker was (NPO p. 2). Aldus werden zowel jouw Servische als Franse verklaringen genoteerd zoals ook blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Je gaf aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat je alle vragen goed had begrepen en dat je alles had kunnen vertellen wat je wou vertellen (NPO p. 6). Je advocaat vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud wel dat het belangrijk was om de notities van het persoonlijk onderhoud te kunnen controleren, maar maakte geen inhoudelijke opmerkingen over eventuele vertaalfouten (NPO p. 2, 6). In de mail van je advocaat d.d. 3.05.2024 werd verder niet verduidelijkt welke verklaringen verkeerd vertaald zouden zijn, noch door je advocaat, noch door je sociaal assistent. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kunnen de opgeworpen vertaalproblemen niet weerhouden worden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 7 maart 2023 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

Wat betreft je verklaringen over het geweld dat je papa gebruikte ten aanzien van je mama en je broer H. (...) (NPO p. 4-5), gebeurtenissen die je mama overigens volledig ongemoeid liet in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming, dient vastgesteld te worden dat niet aannemelijk werd gemaakt dat er voor de problemen met je papa – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo of Servië – geen of onvoldoende beroep kan gedaan worden op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo en in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo of Servië voor jou sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen hier niet het geval is. Uit de verklaringen van je mama, die zij aflegde in naam van je jongere broer U. (...), blijkt immers dat zij het gewelddadige gedrag van je papa nooit gemeld heeft, noch bij de Servische autoriteiten, noch bij de Kosovaarse autoriteiten. Haar uitleg, namelijk dat ze nooit was ingeschreven in Servië en dat ze schrik had van je papa, zijn onvoldoende om dit nalaten te verschonen (NPO U. (...) p. 7). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt

daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Servië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamelijk wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Er is sinds 21 april 2021 tevens een National Strategy for the Prevention and Combating of Gender-Based Violence against Women and Domestic Violence 2021-2025 van kracht. Het bijhorende actieplan en de financiering ervan laten evenwel op zich wachten. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwencentra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchthuizen in verschillende gemeenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de

Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en nietgouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Kosovo nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld en, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de afgelopen jaren meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet was om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In december 2016 werden een nieuwe strategie en bijbehorend actieplan voor de bescherming tegen huiselijk geweld voor de periode 2016-2020 aangenomen. De initiatieven van de Kosovaarse overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gendergerelateerd geweld en dat er in elk politiestation een speciale politie-eenheid, een "Domestic Violence Unit", werd opgericht. De agenten van deze units worden speciaal opgeleid en volgen bijkomende vormen om op efficiëntere wijze om te kunnen gaan met klachten. Met de hulp van de Verenigde Naties werden tevens gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld ("Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms") uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed, waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. In 2018 werd een Nationale Coördinator tegen Huiselijk Geweld aangesteld. Sinds 14 januari 2019 is de vernieuwde Kosovaarse Strafwet van toepassing waardoor huiselijk geweld en seksuele pesterijen ook volgens de strafwet expliciet als misdrijven erkend worden, en sinds april 2019 is ook een nieuwe strafwetgeving rond huiselijk geweld van kracht. Ofschoon onderrapportering een probleem blijft, hebben sindsdien meer vrouwen gevallen van huiselijk geweld gemeld. De wetswijzigingen hebben geleid tot meer arrestaties, vervolgingen en veroordelingen voor huiselijk geweld. De voorbije jaren werd ook werk gemaakt van de invoering van een geïntegreerde database, raadpleegbaar door politie en parket maar ook door advocaten van slachtoffers en maatschappelijke werkers. Deze laat toe om gevallen van huiselijk geweld beter te monitoren en te vervolgen. Sinds september 2020 is in Kosovo ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen

geweld op vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul Convention) in werking getreden. In augustus 2021 keurde de regering tevens een wetsvoorstel goed waarbij slachtoffers van huiselijk geweld gratis juridische bijstand aangeboden zullen krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij een aantal ngo's en vluchthuizen, die slachtoffers opvangen, adviseren en op diverse vlakken bijstaan, dat er nationale telefonische hulplijnen actief zijn en in november 2021 door de OVSE en de Kosovaarse Politie een gezamenlijke bewustwordingscampagne gericht tegen huiselijk geweld werd opgezet. In maart 2022 heeft de Kosovaarse regering een nieuwe Strategie tegen huiselijk geweld met bijbehorend actieplan voor de periode 2022- 2026 aangenomen. Een sleutelprincipe van de strategie is dat het slachtoffer centraal staat. Nog een leidraad van de nationale strategie is de vereiste om een intersectionele benadering te hanteren door de erkenning en aanpak van verschillende factoren die de ervaringen van slachtoffers met geweld beïnvloeden: ras, huidskleur, religie, afkomst, rijkdom, burgerlijke staat, seksuele geaardheid, e.d.m. In april 2022 heeft de politie nieuwe standaardprocedures ontwikkeld en goedgekeurd voor de preventie en behandeling van gevallen van huiselijk geweld, waarin gedetailleerde richtlijnen worden geformuleerd. In oktober 2022 werden nieuwe voorstellen aangekondigd om de Strafwet en Strafprocedurewet aan te passen. Daders van verkrachting, seksuele aanranding en huiselijk geweld zullen, bij goedkeuring van deze aanpassingen, strenger bestraft worden. Op 5 december 2022 hebben de Kosovaarse autoriteiten een Protocol voor de behandeling van gevallen van seksueel geweld gelanceerd met de bedoeling om een alomvattende reactie op slachtoffers van seksueel geweld en gendergerelateerd geweld te helpen standaardiseren, in overeenstemming met artikel 25 van de Conventie van Istanboel. In maart 2023 heeft het parlement een eerste lezing uitgevoerd van een nieuwe Wet over de preventie van en bescherming tegen huiselijk geweld. Deze wet moet de wet van 2010 vervangen en zal voortaan in lijn zijn met de Conventie van Istanboel. Ook wordt gewerkt aan een verhoging van de efficiëntie van het gerechtelijk systeem inzake de afhandeling van zaken van huiselijk geweld.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Hier kan aan toegevoegd worden dat je nog contact hebt met je grootouders in Kosovo, in het verleden bij hen verbleef, en daar aldus beschikt over een familiaal netwerk (NPO p. 4).

Dat de grootmoeder van je mama gestorven is door het conflict tussen Kosovo en Servië wordt op zich niet betwist, maar kan in jouw hoofde niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging noch tot een reëel risico op ernstige schade. Voor wat betreft je algemene verklaringen dat de oorlog tussen Kosovo en Servië nog bezig is waardoor er nog mensen sterven, geldt eenzelfde conclusie (NPO p. 4).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het dossier bij de jeugdhulpdienst wijst louter op de opvolging die via hen verloopt hier in België, wat op zich niet betwist wordt. Het krantenartikel over je papa is een weergave van de feiten die je papa pleegde, maar kan niet leiden tot een andere beoordeling betreffende de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Servië en Kosovo. Eenzelfde conclusie geldt voor het vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin je vader een strafvermindering krijgt. Wat betreft de brief van je sociaal assistent waarin ze de moeilijke gezinssituatie in België beschrijft, dient opgemerkt dat je sociaal assistent eveneens opmerkt dat je mama grote inspanningen doet om voor jou te zorgen en hierin al grote stappen heeft gezet. Bovendien beschik je nog over een familiaal netwerk in Kosovo waarmee je in contact staat. Hieruit volgt dat kan aangenomen worden dat je mama en bij uitbreiding je familiaal netwerk in Kosovo in staat zijn om voor jou te zorgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, U. P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van je mama heb jij de Servische nationaliteit en ben je geboren op (...) 2020. Je bent dus nog minderjarig. Je verliet Servië in december 2021 en reisde met je mama M. J. (...) (O.V. (...)), je broer H. J. (...) (O.V. (...)) en je zus A. J. (...) (O.V. (...)) naar je grootouders in Kosovo, waarna jullie verder reisden naar België. Je mama diende op 8 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan dat ze vreesde in Kosovo verdere problemen te kennen met haar eigen papa, jouw opa. Wat betreft Servië vreesde je mama verdere problemen te kennen met de rivalen van je papa, alsook dat de Servische autoriteiten haar kinderen van haar zouden afnemen. Daar jij enkel beschikt over de Servische nationaliteit, waar je broer en zus beschikken over

zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit, werd jouw dossier administratief gesplitst en enkel ten aanzien van Servië beoordeeld. Op 26 augustus 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van je mama kennelijk ongegrond. In jouw hoofde werd eenzelfde beslissing genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 7 maart 2023 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van je mama en van jou. Je mama ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van je mama is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 maart 2023 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je mama verklaarde dat ze werd mishandeld door jouw papa. Ook jouw broer H. (...) werd door je papa geslagen en af en toe buiten gezet. Na jullie aankomst in België bedreigde je papa je mama met de dood. Je papa zit op dit moment in de gevangenis, maar heeft zijn straf in beroep kunnen verminderen, dit door toedoen van een bevriende persoon op de rechtbank. Je mama vreest voor jouw veiligheid als je zou terugkeren naar Servië omwille van het gewelddadige gedrag van je papa. Daarnaast vreest je mama dat de Servische autoriteiten jou van haar zullen afnemen.

In jouw dossier werden volgende documenten neergelegd om jouw verzoek om internationale bescherming verder te ondersteunen: een kopie van een brief geschreven door jouw sociaal assistent waarin zij de situatie beschrijft waarin je gezin zich bevindt, een kopie van jullie dossier bij de jeugdhulpdienst in België, een krantenartikel over je papa, en een vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin een uitspraak wordt gedaan over de strafvermindering van je vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw mama opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming, samen met jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 8 februari 2024 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op en in het verlengde ligt van dezelfde gronden die jouw mama reeds aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming – waarin werd gesteld dat de problemen omtrent de sociale dienst die jou zou komen afnemen niet aannemelijk werden gemaakt - waarvoor de beslissing definitief is. Immers je mama verklaarde opnieuw dat de sociale diensten jou zouden afnemen van haar, daar zij Kosovaars is en jij een Serviër bent (NPO p. 7).

Wat betreft de verklaringen van je mama aangaande het huiselijk geweld gepleegd door je papa ten aanzien van je mama en je broer H. (...) dient gewezen op onderstaande vaststellingen.

Vooreerst heeft je mama nagelaten om in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming dit huiselijk geweld gepleegd door je papa te vermelden. Gevraagd aan je mama waarom zij niets over dit huiselijk geweld had verteld in haar eigen verzoek, verklaarde je mama dat ze schrik had om over zo iets te spreken (NPO p. 7). Van een verzoeker om internationale bescherming mag echter verwacht worden dat hij/zij correcte en volledige verklaringen aflegt over de ondergane problemen en motieven van het verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook blijkt uit de verklaringen van je mama niet dat er voor de aangehaalde problemen met je papa – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië – geen of onvoldoende beroep kan gedaan worden op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor jou sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale

bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen hier niet het geval is. Uit de verklaringen van je mama blijkt immers dat zij het gewelddadige gedrag van je papa nooit gemeld heeft, noch bij de Servische autoriteiten, noch bij de Kosovaarse autoriteiten. Haar uitleg, namelijk dat ze nooit was ingeschreven in Servië en dat ze schrik had van je papa, zijn onvoldoende om dit nalaten te verschonen (NPO p. 7). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Servië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse

positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamelijk wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Er is sinds 21 april 2021 tevens een National Strategy for the Prevention and Combating of Gender-Based Violence against Women and Domestic Violence 2021-2025 van kracht. Het bijhorende actieplan en de financiering ervan laten evenwel op zich wachten. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwencentra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchtthuizen in verschillende gemeenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het dossier bij de jeugdhulpdienst wijst louter op de opvolging die via hen verloopt hier in België, wat op zich niet betwist wordt. Het krantenartikel over je papa is een weergave van de feiten die je papa pleegde, maar kan niet leiden tot een andere beoordeling betreffende de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Servië. Eenzelfde conclusie geldt voor het vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin je vader een strafvermindering krijgt. Wat betreft de brief van je sociaal assistent waarin ze de moeilijke gezinssituatie in België beschrijft, dient opgemerkt dat je sociaal assistent eveneens opmerkt dat je mama grote inspanningen doet om voor jou te zorgen en hierin al grote stappen heeft gezet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat aan de in hun hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarigen, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad bemerkt dat de moeder van verzoekende partijen op 8 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partijen als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Inzake het verzoek van hun moeder werd op 26 augustus 2022 door de commissaris-generaal een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen. In hoofde van derde verzoekende partij werd een afzonderlijke beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen omdat zij enkel over de Servische nationaliteit beschikt waardoor het in naam van haar ingediende verzoek enkel ten aanzien van Servië diende te worden beoordeeld. Het beroep tegen deze beslissing(en) werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 285 771 van 7 maart 2023, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State. Deze beslissingen in het kader van het verzoek van hun moeder dat ook in hun naam werd ingediend zijn bijgevolg definitieve beslissingen in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partijen geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen. Inzake de door hen aangevoerde asielmotieven wordt er immers dienstig op gewezen dat:

- (i) wat betreft de vrees van derde verzoekende partij om te worden afgenomen van haar moeder door de sociale dienst, dit in het verlengde ligt van dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming en waaromtrent reeds geoordeeld werd dat de problemen omtrent de sociale dienst die haar zou komen afnemen niet aannemelijk werden gemaakt;
- (ii) inzake het geweld vanwege hun vader, (a) hun moeder de thans aangehaalde gebeurtenissen in dit verband volledig ongemoeid liet in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming en (b) niet aannemelijk wordt gemaakt dat er voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië of naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep kan gedaan worden op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo en/of in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, nu hun moeder het gewelddadige gedrag van hun vader nooit gemeld heeft, noch bij de Servische autoriteiten, noch bij de Kosovaarse autoriteiten, en hiervoor evenmin een afdoende verklaring kan bieden;
- (iii) aangaande de verklaring van tweede verzoekende partij dat haar grootmoeder langs moederskant is gestorven door het conflict tussen Kosovo en Servië en haar algemene verklaringen dat de oorlog tussen Kosovo en Servië nog bezig is waardoor er nog mensen sterven, deze elementen in haar hoofde niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging noch tot een reëel risico op ernstige schade; en,
- (iv) de bijgebrachte documenten, *i.e.* het dossier bij de jeugdhulpdienst, het medisch dossier van H., een krantenartikel over hun vader, het vonnis van het Hof van Beroep in Kragujevac waarin hun vader een strafvermindering krijgt en de brief van hun sociaal assistent, deze vaststellingen niet wijzigen.

Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen aangebracht die een ander licht werpen op deze vaststelling dat zij geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen.

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat de vrees van verzoekende partijen verschilt van de vrees die hun moeder aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming, nu zij immers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming een vrees aanhaalden voor hun gewelddadige vader, doch de Raad stelt vast dat verzoekende partijen met deze loutere opmerking op geen enkele wijze afbreuk doen aan de terecht vaststelling dat deze aangehaalde vrees voor hun gewelddadige vader evenwel niet beschouwd kan worden als een eigen feit dat een apart verzoek rechtvaardigt. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad vooreerst dat de geloofwaardigheid van het thans aangehaalde geweld vanwege hun vader reeds danig wordt ondergraven door het gegeven dat hun moeder dit zelf op geen enkel moment aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Zoals

reeds bemerkt in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, kan de uitleg van hun moeder dat zij toen schrik had om hierover te spreken niet worden aanvaard nu van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden dat hij/zij correcte en volledige verklaringen aflegt over de ondergane problemen en motieven van het verzoek om internationale bescherming. Daarenboven maken verzoekende partijen hoe dan ook niet *in concreto* aannemelijk dat voor de aangehaalde problemen door hun vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Servië of, wat betreft eerste en tweede verzoekende partij die naast de Servische nationaliteit ook over de Kosovaarse nationaliteit beschikken, Kosovo – geen of onvoldoende beroep kan gedaan worden op de hulp van en/of bescherming door de in Servië en/of Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, nu uit de verklaringen van hun moeder immers blijkt dat zij het gewelddadige gedrag van hun vader nooit gemeld heeft bij de Servische en/of Kosovaarse autoriteiten en geen afdoende verklaring biedt voor haar nalaten desbetreffend. Dient in dit verband te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie, met name de “COI Focus” betreffende “*Servië. Algemene Situatie*” van 5 december 2023 en de “COI Focus” betreffende “*Kosovo. Algemene situatie*” van 5 december 2023, blijkt dat er zowel in Servië als in Kosovo wel degelijk beschermingsmogelijkheden bestaan, ook op vlak van huiselijk geweld. De informatie die verzoekende partijen citeren in hun verzoekschrift bevestigt slechts dat er zowel in Servië als in Kosovo nog steeds ruimte is voor verbetering in de bestrijding van huiselijk geweld, hetgeen in de bestreden beslissingen geenszins wordt ontkend, doch werpt geen ander licht op de beschermingsmogelijkheden die wel degelijk reeds aanwezig zijn in Servië en Kosovo en waarop verzoekende partijen beroep kunnen doen.

Waar opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partijen bij de beoordeling van het risico op een slechte behandeling in geval van terugkeer naar Kosovo of Servië en hun mogelijkheid om effectieve bescherming van de autoriteiten te krijgen, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen op geen enkele wijze concretiseren op welke wijze hun psychische kwetsbaarheid in hun hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade. Verder kunnen zij evenmin volstaan met een verwijzing naar hun psychische kwetsbaarheid om aannemelijk te maken dat het voor hen onmogelijk is om effectieve bescherming vanwege hun autoriteiten te verkrijgen, nu zij hierin immers kunnen worden bijgestaan/vertegenwoordigd door hun moeder. In het verzoekschrift wordt weliswaar tevens gewezen op de psychische kwetsbaarheid van hun moeder, doch blijven verzoekende partijen in gebreke om aan de hand van medische en/of psychologische attesten *in concreto* aan te tonen dat de psychische toestand van hun moeder van die aard en ernst is dat zij niet in staat zou zijn om zich in geval van problemen met hun vader te richten tot de Servische en/of Kosovaarse autoriteiten. De door hen bij het verzoekschrift en hun aanvullende nota gevoegde attesten en verslagen (zie verzoekschrift, bijlagen 5 en 6; aanvullende nota d.d. 20 november 2024, bijlagen “8-13”) staven de psychologische/therapeutische/sociale opvolging van het gezin in België en maken gewag van een psychische kwetsbaarheid van het gezin, doch kan uit deze stukken niet worden afgeleid dat de psychische toestand van hun moeder van die aard en ernst is dat zij niet in staat zou zijn om in geval van problemen met hun vader adequaat op te treden en zich te richten tot de Servische en/of Kosovaarse autoriteiten.

Waar in de door hen bijgebrachte attesten en rapporten verwezen wordt naar het huiselijk geweld vanwege hun vader als (mede)oorzaak van de moeilijkheden die het gezin kent, wijst de Raad er echter op dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoekers hun verwondingen of trauma opliepen. Een zorgverstreker doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Dit geldt des te meer nu de attesten *in casu* geen betrekking hebben op fysieke sporen die mogelijks toelaten om een onmiskenbaar verband te leggen tussen de vastgestelde verwondingen of littekens en bepaalde specifieke gedragingen of handelingen die ervan aan de basis liggen doch wel op psychische moeilijkheden waarbij zulk een duidelijke link of causaal verband met vervolgingsfeiten of een situatie van ernstige schade minder evident is. Daarenboven dient te worden benadrukt dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aantonen dat het hen wat betreft deze problemen met hun vader aan nationale bescherming ontbeert.

Verder voegen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog een e-mail d.d. 17 april 2024 waarmee zij een krantenartikel overmaakten aan het Commissariaat-generaal (zie bijlage 7) en opperen zij dat met dit krantenartikel geen rekening werd gehouden. De Raad stelt evenwel vast dat deze e-mail en het bijgevoegde krantenartikel zich in hun administratieve dossiers bevinden (zie administratief dossier H. en A., stuk 5A (doc. 3) en stuk 5B (doc. 2); administratief dossier U., stuk 5 (doc. 3)) en dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met dit krantenartikel. Meer bepaald motiveert verwerende partij dat dit krantenartikel louter een weergave is van de feiten die hun vader pleegde, doch niet kan leiden tot een andere beoordeling betreffende de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo en/of Servië. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen bij die hierop een ander licht werpen.

Ten slotte is de verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde.

2.2.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift onder verwijzing naar artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet nog stellen dat de commissaris-generaal rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, benadrukt de Raad dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad onderstreept dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partijen als minderjarige vreemdelingen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen, en dat de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel inhouden. De Raad bemerkt verder dat uit de administratieve dossiers duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partijen en in een aangepaste behandeling van hun verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Eerste en tweede verzoekende partij werden op 17 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal in aanwezigheid van hun advocaat, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid heeft gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd hun persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Gelet op het gegeven dat derde verzoekende partij wegens haar jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om persoonlijk gehoord te worden, werd in het kader van haar verzoek haar voogd (moeder) op 17 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal, waarbij tevens de advocaat van derde verzoekende partij aanwezig was. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekende partijen minderjarig zijn en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op hen van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

2.2.6. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

dhr. R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT